

PieKsKe

Herfst '05

VU: Bolle en Bea*

Inhoud

woordje van het hoofd

woordje oud-leiding

voorstelling leiding

data

speelclub

rakwies

titos

keties

aspies

den tijd van toen

weetjes

Woordje van de redactie

Het is weer zo ver, ook al zijn de oorspronkelijke deadlines niet gehaald (allé), hier ligt het dan toch voor je neus, een gloednieuw P-iekske.

Er was één groot probleem. Mijn grafische assistente die normaal gezien de cover van dit boekje ontwerpt heeft zich teruggetrokken uit de Chiro. Dan maar zelf iets ontwerpen? Liever niet, als er iets is waar ik echt niet goed in ben is het dat wel. Toen stond er uit de nieuwe leiding een dappere vrijwilliger op. IK wil het wel eens proberen zij hij. En daarom staat er dus op de cover “VU: Bolle en Bea”, kortweg BB.

Waarvoor dank trouwens.

Wat is er allemaal te vinden in dit schrijfsel? Eerst en vooral moet iedereen die iets te zeggen heeft in de Chiro zijn zegske doen natuurlijk.

Daarna stellen we de leiding nog eens aan u voor, met foto's zodat je zeker onze lelijke kop niet vergeet :-) Natuurlijk mag er ook geen verslag ontbreken van het kamp. Tenslotte hebben we nog een nieuwe rubriek: “Den tijd van toen” waarin we een tekstje uit een oud P-iekske placeren.

Ook de moeite waard om te vermelden is de Chiro website (www.chiromandelburcht.be). Je kan er nu al meer dan 1200 foto's van het voorbije kamp bekijken, gesorteerd op categorie. Vergeet ook niet om iets in ons gastenboek te schrijven!

De redactie

WOORDJE VAN HET HOOFD

Hallo,

Tis weer zover. Ik mag opnieuw mijn eerste woordje hier neertypen voor het p-ieske. Dit wil zeggen dat we weeral gestart zijn met een nieuw werkjaar. Een nieuw werkjaar met een ganse bende nieuwe leiding. Onze leidingsgroep is namelijk uitgebreid tot 19 stuks. 19 jongeren die zich volledig willen inzetten om er de zondagmiddag iets mooi van te maken. Dat ze hierin zullen slagen ben ik zeker van. Nieuw bloed in de leiding zorgt altijd voor een nieuwe boost om er volledig tegenaan te gaan.

Het jaar zal traditioneel afgesloten worden met het kamp. Dit kamp gaat dit jaar door in Lanaken en dit van 11 tot 21 juli. Kruis alvast deze datums aan in je agenda want ik kan u verzekeren dat het de moeite is om mee te gaan. Ik heb nog nooit iemand horen klagen.

Op 18 september zijn we opnieuw gestart met een eerste zondagnamiddag. Dit was al direct een schot in de roos met enkele zeer leuke activiteiten. Vanaf nu zal het dus om de twee weken opnieuw chiro zijn. De exacte datums vindt u terug verder in dit boekje. Scheur eventueel het blad uit en hang het ergens op zodat je steeds weet wanneer het chiro is.

Vele groeten,

Martha

WOORDJE OUD-LEIDING

Beste Chirovrienden,

Het nieuwe werkjaar is van start gegaan op 18 september, dit na een deugddoende vakantie en een zeer geslaagd kamp in Beringen.

Het nieuwe werkjaar brengt heel wat veranderingen in de leidingsploeg, er zijn nl nieuwe leiders(ers) en een aantal leiders(ers) hebben de chiro vaarwel gezegd.

Van harte dank voor de grootte inzet gedurende vele jaren als leider(ster).

Het is altijd goed als er vernieuwing komt, nieuwe ideeën, nieuwe energie,... maar het bestaande en de ervaring zijn zeker ook van tel.

Het is niet altijd gemakkelijk om die 2 te verenigen tot een soepel geheel, maar ik ben er van overtuigd dat dit met wat inspanning moet lukken.

De nieuwe leidingsploeg samen met de leden, de ouders, de volwassenbegeleiders, enz... staan voor de uitdaging om er opnieuw een prachtig werkjaar van te maken.

Als we allen samen werken zal dit zeker lukken
Ik wens dan ook iedereen een prachtig chirojaar toe.

Groetjes,

Jan Defreyne.

VOORSTELLING LEIDING

SPEELCLUB

skampie (Fien Deschamp)
0473/65-30-65

evelyn (Evelyn Callewaert)
0478/73-44-11

janne-lynn (Janne-lynn Nijffels)
0486/88-36-72

bea (Dieter Bearelle)
0477/31-28-28

cookie (Bert)
0474/85-74-33

RAKWIES

bolle (Maarten Blomme)
0486/58-47-57

margo (Margo Nieuwdorp)
0497/07-23-81

dinge (Inge Mestdag)
0474/65-94-63

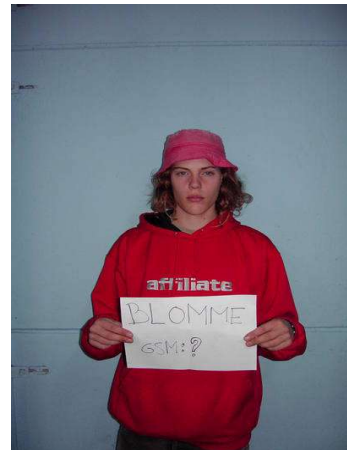
TITOS

reetn (Reinald Bruneel)

dreetn (Dries Couckuyt)
0499/63-00-49

blomme (Pieter Blomme)

suzie (Suzan Vanlerberghe)
0474/876888

KETIES

hènz (Hans Demuynck)
0486/85-67-07

vuy (Vicky Opsomer)
0479/93-32-41

roderick (Roderick VDK)
0478/21-49-21

raze (Eline Raes)
0496/04-65-83

ASPIES

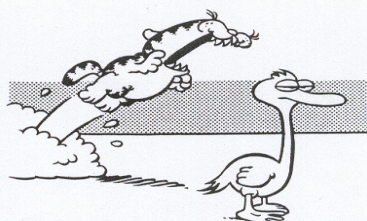
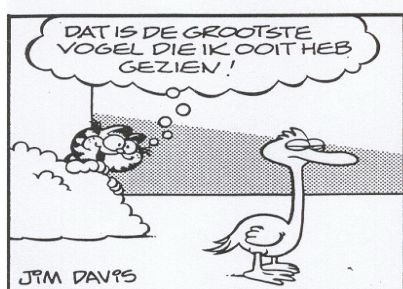
martha (Martijn D'Hoop)
0474/52-18-44

clairie (Wouter Claerbout)
0485/38-59-62

mincky (Pieter Demuynck)
0485/47-34-76

Op deze data is er Chiro, zoals je ziet is dit altijd om de twee weken van twee tot vijf uur.

zondag 2 oktober (vriendjesdag!)

zondag 16 oktober

zondag 30 oktober

zondag 13 november

zondag 27 november

zondag 11 december

Tijdens de Kerstvakantie is er voor elke afdeling een feestje voorzien. De data worden gemeld in het volgende P-iekske.

De zondag-namiddag tijdens de Chiro is het voor iedereen verplicht om een uniform te dragen. Ons Chiro-uniform bestaat minstens uit een korte broek of rok (tot op knie-hoogte) en een Chiro t-shirt of trui. Chiro t-shirts met ons logo op kun je krijgen voor 8€ in de Chiro zelf. Een trui kun je eventueel kopen in de Banier in Roeselare, maar dat is niet verplicht. In de winter kun je altijd je t-shirt boven een trui of jas dragen. Doe altijd kleren aan die vuil mogen worden en breng geen dingen mee die kapot kunnen gaan (sieraden, gsm's, horloges, ...). Doe altijd gemakkelijke schoenen aan die vuil mogen worden. In de winter is het soms handig om laarzen te dragen als het hard regent. Het is ook niet nodig om eten of drinken mee te brengen, er is een drankje voorzien tijdens de Chiro.

SPEELCLUB

Het kamp was schitterend, formidabel, fantastisch, perfect, buitengewoon fenomenaal! De Speelclubs hebben zich weer rot geamuseerd, om nog maar te zwijgen van de leiding. Om dat foto's zoveel meer zeggen dan woorden volgt hier een deeltje uit het uitgebreide fotoalbum van het kamp.

Rarara, welk spel spelen we hier? Nee, de speelclubs lopen er niet elke dag zo bij. Die dag was het baby-dag. De keties moesten per twee één speelclub 'opvoeden' van baby tot volwassene. De opdrachten die hiervoor waren uitgedacht varieerden van het verkleden van hun 'baby' tot het helpen schrijven van de mooiste liefdesbrief. Op het einde van de dag besliste een onafhankelijke jury welk koppel en welke baby het best geslaagd waren in de opdrachten.

Hoefst hier nog veel uitleg bij gegeven te worden? Onze drie dappere avonturiers hebben de grootste berg van Beringen-Mijn en omstreken met de blote handen beklommen. De tocht was zwaar en gevaarlijk. Hij was bijna zo hoog als de Mount Everest, zeker wel 7500 meter. De leiding had de hoop om de top te bereiken al lang opgegeven maar de Speelclubs gingen onvermoeid door. Onderweg werd meermaals geprobeerd om enkele konijntjes te vangen voor het avondeten, maar de beestjes waren ons iedere keer te slim af.

Dagtocht. Gevreesd door iedereen. De bestemming werd tot op het laatste moment door de leiding geheimgehouden. De een dacht dat we naar een openluchtwembad gingen, de ander dacht dat het wel een overdekt zwembad zou zijn. Nog iemand anders was er van overtuigd dat we helemaal nergens naar toe gingen, dat heel die toch gewoon bedoeld was om hen doodmoe te maken. Vier uur en vijftien kilometer later kwamen we, moe maar blij, aan bij een grote zwembad. Na een paar uurtjes waterpret moesten we jammergenoeg nog helemaal terugkeren ook. Maar iedereen is er uiteindelijk toch geraakt, want 's avonds was het Casino-avond! Het geld rolde vlotjes. Er is veel geld gewonnen die avond, maar soms keerden de kansen en moesten ze een kledingstuk verpanden om aan geld te geraken!

Er waren twee grote zandbakken op de kampplaats. De ene was al van het begin af ingepalmd door de aspies om er een zwembad van te maken. De andere werd goed benut door de speelclub. Wat is er nu leuker dan je te laten ingraven? Iemand anders begraven natuurlijk!

Het was een kamp om nooit meer te vergeten! Hopelijk kom je volgend jaar opnieuw mee!

Maarten (Bolle), Meggie & Sharon

Rakwi's

Op kamp hebben we zoals altijd te veel gedaan om op te noemen en ook een beetje te veel om het nog allemaal met manieren te herinneren. Enkele activiteiten komen hier nog eens aan bod omdat ze keileuk en bovendien keineig, ja bij momenten zelfs gaaf waren.

Er was bijvoorbeeld de langverwachte zoektocht, zij het dan onder de begeleiding van een dove Hènz die bovendien zelfgeknede oordopjes in zijn oren had en dan nog eens helemaal niks kon horen of zo goed...

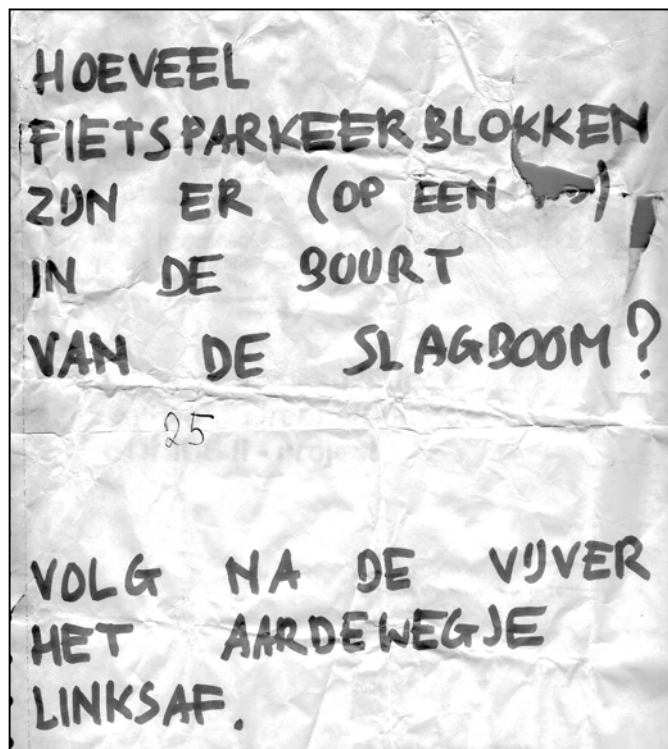

Bij wijze van verassing drukken we hier enkel van de authentieke documenten af te beginnen met den eersten die jullie in jullie hebbelijke handjes kregen. Rechts onder het woordje 'KAMPPLAATS' stond geschreven: (vergeet wortels niet). Waarvoor dat er stond was jullie een raadsel voor de daaropvolgende twee uur maar als volleerde groeiden vielen jullie meteen Carine (beter gekend als Crin) van de kookploeg met een nooit gezien enthousiasme aan om haar te beroven van een wortel of drie ook

wel karote of drie genoemd.

De tocht verliep vlot ook al was er hier en daar eens discussie over de richting die jullie uitmoesten op bepaalde kruispunten en over de dubbelzinnigheid die hier en daar in de omschrijving te vinden was. Op die momenten was er gelukkig nog leider Hènz om duidelijkheid te scheppen en de tocht in goede banen te leiden.

Lees meer op de volgende bladzijde!

Ongetwijfeld herkennen jullie nog deze brief. Weten jullie nog wat een chaos er ontstond toen sommigen van jullie –met de grootste moeite- over de slagboom klauterden omdat de geschreven instructies het zo voorschreven en anderen er dan gewoon onderdoor kropen onder het motto: “we moesten toch doen alsof we een tocht maakten zonden leider mee?” Dit briefje moet bij jullie nog een lichtje doen branden, er is sprake over een vijver en **JA** dat is **DE** vijver. Minutenlang werd er weer gediscussieerd. “Neen,

we moeten verder, er staat hier toch niet dat we mogen zwemmen erin?!” en “Komaan, ik wil erin, ik wil erin! We moesten toch doen alsof er geen leider bij is?!” werd er over en ’t weer geroepen. Verder dan pootje baden ging het dan niet tot plots een verassend briefje van Hènz de verlossing bracht...

“Het is mooi weer en wat is er dan leuker dan een zwempartijtje maken? De leider heeft daar helemaal niks op tegen hoor!”

Op de volgende pagina vinden jullie een de foto terug van het staaltje waterpret dat er die namiddag in die vijver aan de rand van het bos plaats vond. Dat we de vijver achterlieten zonder nog één levende vis, enkele flauwgevallen en bij gevolg bovendrijvende kikkers vertellen we er beter niet bij. Om nog maar te zwijgen over de losgetrokken stengels van de waterplanten...

We hebben niks dan lekker weer gekregen op kamp en dat had als gevolg dat velerlei spelen “in het water vielen”

Daarom drukken we er meteen nog een foto bij af die een tafereel toont in het zelfgeknutselde zwembad van onze aspi’s.

Een andere activiteit die hier ook verdient aan bod te komen is de paratocht onder leiding van Bolle. Als ware paracommando's slopen we door de bossen, renden we over de wegen en belandden we uiteindelijk diep in de moerassen.

“Volgens mijn kompas is het een paar honderd meter die richting uit” vertelde hij op een gegeven moment. Het was namelijk de bedoeling enkele vooraf aangeduide punten op de stafkaart te bereiken (moeras of geen moeras, maar dat wisten we vooraf niet...)

De rakwi's moesten zich vastklampen aan bomen, leiders, leeftijdsgenoten ja zelfs aan meikevers om de modderpoelen te overwinnen. Maar het werd erger en erger. Enkelen wilden terug, verloren de moed en konden hun tranen niet langer in bedwang houden. Blomme wilde doorgaan, hopend dat de situatie zou verbeteren en dat we het geasfalteerde pad aan de andere kant van het bos konden bereiken. Nog een andere liep 20m voor ons en verslond doodleuk het ene moeras na het andere om daar vast te stellen dat geen mens nog verder kon geraken: Matthias.

De situatie escaleerde, paniek maakte zich meester van de meeste rakwi's en toen werd wijselijk besloten op onze stappen terug te keren.

Makkelijker gezegd dan gedaan maar het is ons toch gelukt, een foto ter illustratie:

(gelieve ervan overtuigd te zijn dat elkeen tot aan zijn knieën in het moeras is gezakt)

Sta mij toe af te sluiten met de woorden: Het was een kamp om nooit meer te vergeten en dat het maar vlug weer 11 juli is.

Hopelijk zijn jullie er dan ook allemaal nog bij!

Hènz.

In deze editie van het Dickske weer heel veel weetjes uit het grote kabouterbos. Ja, er zijn er heel veel, want ook dit jaar is de Phiro weer door het Vlaamse land getrokken om uiteindelijk te landen in het fabuleuze, pittoreske Beringen-Mijn. Al van de eerste dag gooiden zij zich in het avontuur. Want geef toe, je bed opmaken is toch al een avontuur op zich. Genoeg gezwanst. Laten we hun activiteiten eens overlopen.

Ik weet dat de Phiro gelijk staat met zich soms behoorlijk vuil maken. Dus wat zag ik op een bewuste dag in die week? Negen ploppertjes trokken door het bos, en nog wel geblinddoekt. Ze volgden een touw terwijl ze door de leiders besmost werden met alle etenswaren die je in grote-mensen kastjes kan vinden. Geloof me beste ploppertjes, ik heb mijn melkherberg lang mogen kuisen want er lag veel van die smosdingen in mijn melkherberg. Ik was immers vergeten mijn kabouter-raampjes te sluiten.

Om één van de avondactiviteiten te laten door gaan deden we beroep op Elli & Riekkert. Voor onze kauwgomballenboom die temidden het grote bos staat, vlak naast mijn melkherberg. En wees gerust beste ploppertjes, ook de leiding kreeg zijn deel van de kauwgommen.

Alsof onze ploppertjes nog niet ver genoeg van huis zaten namen ze de fiets en reden nog 35 kilometer verder, naar Hasselt. En wat deden ze daar? Ze dansten de benen van hun lijf op het grote feest van België. 175 jaar België, wel ploppertjes, ons kabouterdorp is al héééél veel ouder.

Verder speelden de kindjes enkele keren in het grote, donkere, gevaarlijke bos. Mijn kleine melkherberg stond af en toe te daveren. Tal van plopmelkglaasjes vielen met een smak op de grond.

Net als echte Hollywoodsterren maakten ze ook een film. Gelukkig trokken ze naar de oude mijnen om alle shots in te bekijken.

Zo ploppertjes. Ik ga het hierbij laten. De tito's deden nog tal van andere zaken. Maar mijn rustpauze loopt ten einde, dus ik stoppen met schrijven. Tot de volgende keer in het Rickske. En jullie weten het ...
plopperdeplopperdeplon pling!!!

Kabouter Plop

Liefste Ketiets,

De zomer mag dan wel al gepaseerd zijn, de dagen zijn nog lang niet geteld. Het was op één van die zomerse dagen dat de kampplaats heel dicht lag bij waar we sliepen en leefden en speelden.

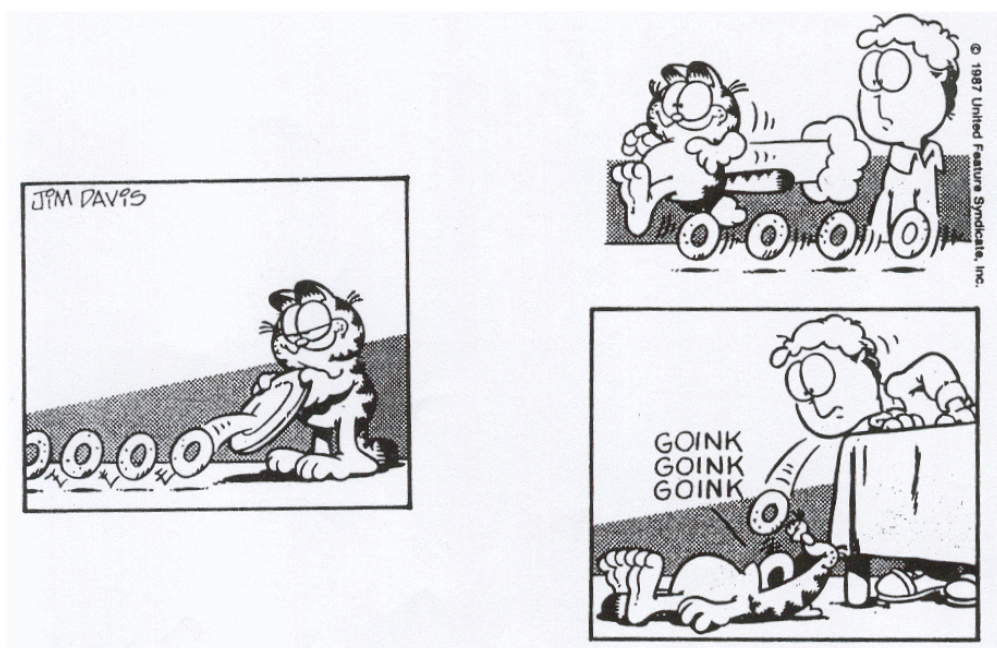
Het geschiedde ooit eens dat we bij nachte een verlaten burcht probeerden te kraken. Toen we in het schuchtere straatlicht aan de zware roeste poorten kwamen die eens de doorgang vormden naar de burcht was de duistere toon al direct gezet. Chloë besloot het voortouw te nemen en sprong als eerste over de poort gevolgd door de rest van de bende die Blomme goed had voorbereid op de gevaren die met dit avontuur gemoeid gingen. Het pad was totaal overwoekerd door planten en andere fauna.

De burcht tekende zich grijs en grauw tegenover de zwarte hemel af. Hij moet toch al om en bij de 300 jaar hebben leeggestaan. Toch is er nu nog steeds een dreigend gevaar dat van maffia en daklozen die van de burcht een schuilplaats of onderdak hebben gemaakt. Vooral maffia schijnt een ambetant ras te zijn als je ze tegenkomt in het donker.

We besloten de burcht van over de oostelijke oever binnen te treden. Op een metalen trap waar al heel veel ijzer was weggeroest begon ons avontuur. We kwamen in een heel grote hal waar we jammer genoeg slechts 5m ver konden zien. Gelukkig had iedereen een pijl licht mee. Grote putten door het beton verplichtten ons steeds naar beneden te kijken, want wie daar inviel was gezien. Op het einde in de zaal vonden we olie en briel. Lies en Thomas vroegen of ze een stukje briel mochten meenemen naar de kampplaats en de leiding dacht: waarom niet? Ook werden er oude perkamenten gevonden die nog dateerden van 1990.

De oostelijk vleugel van ver en van dicht gezien hebbende zijn we dan afgedwaald naar de noordelijk toren. Dat moet vroeger waarschijnlijk een groot kanon geweest zijn om stenen mee af te schieten. Van heel dicht bij zag de toren er akeliger uit dan van ver en dat is dan ook meteen de laatste zin van dit saaie ketieverslag,

Je leider

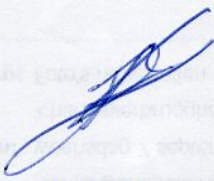

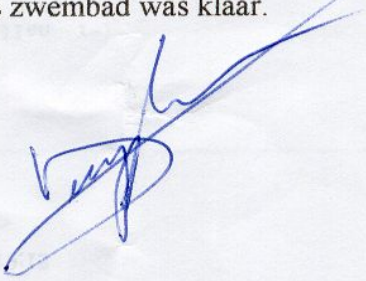
Neen, met onze *prefab*spelen hebben we niet veel bereikt. Wat dacht u? De planning in het vorig boekje werd enkel gevolgd tijdens het appèl. Rouwig zijn we daar niet om. Spelen als *Met de auto de bergen in*, *Schelpjes zoeken* en *Samen lekker in het gras zitten* hebben we mooi gelaten daar waar ze het beste gelaten worden: welig tierend bij Geffrey. Wat we wel gedaan hebben, is onnavolgbaar. Ontsproten aan drie meesterbreinen en uitblinkend in originaliteit. Menig man - en vrouw - kon er een puntje aan zuigen. Redenen genoeg daarvoor. Een opsomming, hoe uitgebreid ook, doet te veel afbreuk aan deze triomf. Ik laat deze dan ook achterwege.

En op de eerste dag hebben wij de fiets geschapen. Om wat vorm in onze spieren te krijgen reden we een verkenningstochtje door berg en dal van de Limburgse mijnstreek. Verwondering alom. *Leider, waar komen die bergen vandaan?* Naar mijn weten ^{ligt} de Zwarte Berg nog steeds in de Westhoek en die hebben we heus niet meegebracht in onze *cajong*.

En de tweede dag schiepen wij een put. En wel een put van 727 meter diep. Dat vonden we zo tof dat we er holderdebolder nog één maakten. Van 789 meter. We duwden treintjes en hamertjes, ja zelfs kleine mensjes in de minst diepe put. Dat was nodig om de lucht die andere put zat naar buiten ⁱⁿ te duwen. Luchtstroming heet dat dan. Maar de kleine mensjes verveelden zich. Ja, ze verveelden zich ⁱⁿ zo ⁱⁿ zoek dat ze gangen begonnen te graven. *Een alhier, een ne meter of 200 verder. En dan uitkappen é.* Maar waar moesten ze met al die stenen naar toe? Als eerste poging delfden ze nog een put. En daar goten ze dan die stenen in. Maar dat was nog niet genoeg. Inspiratieloos gooiden ze dan maar alles op een hoopje naast de put. Maar dat hoopje werd groot. Zo groot, dat ze zelfs treintjes moesten leggen op dat hoopje, om dan weerom stenen op de top te lozen. Door andere kleine mensjes weliswaar. Intussentijd werden nog 4 muren rond de putten gepoot. En dat was dat. Het huis der kompels. Op die manier leefden de kleine mensjes nog lang en gelukkig, *ad infinitum*. Dachten wij. Onderzoek heeft namelijk aan 't licht gebracht dat er plots een grote vulkaanuitbarsting is geweest. Grote rotsen werden uitgespuwd. Enkele daarvan kwamen neer op de kleine mensjes. Dood. Toen kwam de regen. Die spoelde ^{de dode} mensjes weg. "En", zei de regen, "nu dak ier toch benne, kga vanjistikji die rutsen wok een bitje biwerken!". En zo erodeerde de regen de rotsen. Stof zette zich neer aan de voet. Rotsen werden platter, breder. Net zoals bergen... En zo zijn dan die zwarte bergen ontstaan.

De volgende dag staken we de handen uit de mouwen en delfden óók een put. Een meter diep. Zo diep reikte onze schoep. We sjorden er rap-rap een dak boven. Toen kwam de regen. Die vulde de put. En ons zwembad was klaar.

Rik de Klerke

Zipsbouden

Gjetteber

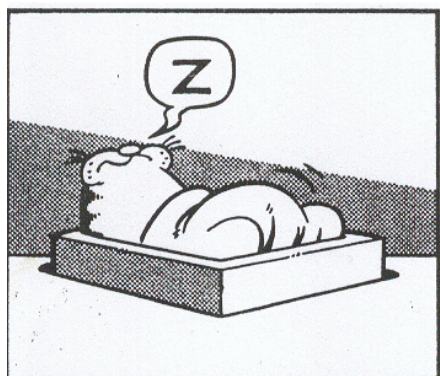
She End

DEN TIJD VAN TOEN

In dit nieuw hoofdstukske 'Den tijd van toen' ook wel genaamd 'wuk nen belachelijkn oudn brol ein ze ier nu were in gezet?' zullen we vanaf nu iedere keer een stukske uit een P-iekse van een tijdje geleden laten zien.

Deze keer is het verhaal van anoniem stukje uit de herfst-editie van 1997: "Geertje op de open-bedrijven-dag".

Hopelijk genieten jullie er even veel van als ik.

© 1987 United Feature Syndicate, Inc.

CRACK

TERUG VAN WEGGEWEEST...

“DE WONDERBAARLIJKE VERHALEN VAN GEERTJE”

GEERTJE OP DE OPEN-BEDRIJVEN-DAG

Geertje, flink als hij was, had het opgeschreven in zijn Chiroagendaatje...
“niet vergeten” ...28 september... “open bedrijvendag”.

‘t Was op een zomerse herfstdag, nen zondag dat ‘t geen chiro was. Geertje was al vroeg uit de veren want vandaag mocht hij mee met papa en mama naar den open bedrijvendag. Hij haalde zijn velootje uit het kot, sprong op zijn zaat en raasde gelijk een opgedreven schildpad achter pistoletjes bij de warme bakker. Thuisgekomen at hij gelijk een dijkendelver. Geertje is altijd een dul eterke geweest. Vol verlangen zat hij al uit te kijken naar het uur van vertrek. Vader had de Muskiebuskie al uit de garage gehaald, moeder de picknickbuzze en weg waren ze.

Ze zouden eerst ne keer naar een friskofabriek rijden en daarna op bezoek naar een brouwerij. Eenmaal aangekomen in de friskofabriek begon Geertjes wezen al te glunderen. Waaaaw...moetje...wrevelde hij al tussen zijn vers geplombeerde tanden... al die lekkere crèmkes moetje... ik zou hier graag willen werken later... ik zou mij hier jeunen zeg. Er liep daar een brokke van een meestergast met zo’n witte soepkom op zijn hoofd die ons zou gidsen in de fabriek. Als ik zo naar zijn postuur keek verwonderde het mij niet dat hij daar al 25 jaar werkte in die fabriek. Hij had een buikje gelijk ne leider die te lang in de chiro geweest is (van al dat goed eten op kamp). En diene gids maar vertellen. Maar Geertje zat al te verlangen om ne keer zijn gebijt in zo ne verse frisko te zetten. En eindelijk was het zover... er stond daar zo’n schoon meiske met een leuk hoedje op haar hoofd... precies een stewardeske die uit ne vlieger gevallen was... verzekers van een interimbureau want ze noemde Suzanne. En ik vaneigens... slim zoals ik ben... ik zei... “Madam... mag ik nog ne frisko hebben voor mijn zus... ze is juist naar de weecee. En dat madammeke gaf ‘t er mij twee. Mijn moeder zei... Geertje... gij zijt een gulzig varkentje... maar ik trok het mij niet aan en ik maar fretten. Mijn vader zei... subiet fret hij ze nog op met stok en al. Vader en moeder kregen een drankje aangeboden en ik maar lekken aan die frisko’s.

Eenmaal daar buiten gekomen reden wij naar de brouwerij. Ons tweede bezoek. Maar ondertussen in den auto... oei... oei... mijn buik begon te brobbelen. ‘t Was precies Vlaamse kermesse in mijn darmen. Ik moest mij een beetje inhouden of ‘t was ook open (achter) deur dag bij mij. We zijn dan gestopt aan een cafeetje en ik heb daar op de koer op een grote eiken plank met een gat in ne keer mijn gedacht mogen doen. Zietsewel... zei mijn moeder... het moet het maar weten... twee frisko’s vreten. ‘t Is uw eigen schuld... en ik maar afzien... oeioeioeioei...

Nu waren we aangekomen in de brouwerij, en ik zag mijn vaders wezen nu glunderen. Zijn oren kletsten van den dust. Van Palm wordt ik kalm zei hij... en ‘k moet eerlijk zeggen... mijn vader heeft van de brouwerij niet veel gezien.

Maar we kregen zo langzamerhand grote honger en mijn moeder had een goed idee. We zouden een kotaloske gaan eten. En ‘k moe eerlijk zeggen... ik vind rundsvlees ‘t beste van ‘t

zwijn. Nu, zo gezegd, zo gedaan... wij gezellig met ons drietjes aan tafel. En wij maar eten... maar 'k hadde 'k ik lijk den indruk dat er nog veel over zou zijn. Geen probleem... zei mijn moeder... ik weet dat ge hier de rest altijd meekrijgt. Nu... mijn vader vraagt voor af te rekenen... en de garçon vraagt aan mijn vader... "moet ik de rest amballeren voor de hond ? " Ja... zegt mijn vader... 't beestje zal ook content zijn. Maar ik dacht zo in mijn eigen, we hebben wij toch genen hond, en ik riep... joepie pappie... krijgen wij nen hond ? Mijn vader gaf mij daar nen flèter en de garçon stond daar te lachen hé... Achteraf is mijnen frank gevallen. Mijn vader zei... ge moet altijd zeggen dat ge nen hond hebt... ge kunt er 's anderendaags dan nog zelf van eten slimmeke... Inderdaad paps... in 't leven moet men slim zijn...

We reden naar huis... 'k ben in slaap gevallen en 'k was content van deze dag... maar 'k verlang weer tot volgende zondag want 't is dan were chiro.. Joepie !!!!!!!

Oud-leider J.C.

WEETJES

Wist je al da Zjang serieus in zijn vingers gesneden heeft?
Waar zat ie nu were me zijn gedachten?

Wist je da bolle bepaalde dingen héél *imponent* vind?

Wist je trouwens dat L. ook al eens aanwezig is geweest op de vergadering?
Kwaadtongen durven wel eens beweren dat ze voor B. was gekomen, maar dat zijn natuurlijk maar geruchten (of nie?).

Wist je trouwens dat ze in de Supra Bazar maar vier sleutels per dag kunnen maken?

Wist je trouwens dat Bea nu toch zijn eerste briefje van op kamp heeft gekregen? Hij was dolgelukkig, beter te laat dan niet!

Wist je trouwens dat Bout en Blomme zich spontaan verantwoordelijk hebben gesteld voor het brandveilig maken van onze open haard?

Wist je dat ons woft alsmaar 'grappiger' wordt in zijn verslagen?

Wist je trouwens dat de Zjang een pracht van een muurke heeft gezet rond onze verwarmingsketel? En da helemaal alleen, kwestie van aan zijn uren te geraken zeker?

Wist je dat er onlangs een grootse ontdekking gedaan is? "Courgette blijkt namelijk een lekkere groente te zijn, wat de mensen ook mogen beweren. Rauw is ze zeker te eten. Let evenwel op dat je de pitjes niet op eet in het midden. Dit heeft namelijk een bittere smaak.", aldus onze nieuwe chef-kok.

